

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 11Co/95/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6720201519
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ing. Ján Gandžala, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6720201519.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ing. Jána Gandžalu, PhD. a členov senátu JUDr. Renáty Deákovovej a JUDr. Jozefa Zlochu, v spore žalobcu KOOPERATIVA poisťovňa, a.s., Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441, právne zastúpeného JUDr. Soňou Pohovejovou, advokátkou, so sídlom Záhradnícka 37, 811 07 Bratislava, proti žalovanému I. B., nar. XX. XX. XXXX, trvalým pobytom G. Y. XX, XXX XX X. D., právne zastúpenému JUDr. Idou Cabanovou, advokátkou, so sídlom Mičinská cesta 35, 974 01 Banská Bystrica, o zaplatenie 85,77 Eur s príslušenstvom, na základe odvolania žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č.k. 10C/14/2020 - 100 zo dňa 23. septembra 2020, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Zvolen vo výroku, ktorým uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 60,78 Eur s príslušenstvom (prvý výrok) a vo výroku o trovách konania (tretí výrok) p o t v r d z u j e . Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

1. 1. Okresný súd Zvolen ako súd prvej inštancie (ďalej aj „okresný súd“ resp. „súd prvej inštancie“ event. „prvoinštančný súd“) rozsudkom č.k. 10C/14/2020 - 100 zo dňa 23. septembra 2020 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 60,78 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z uvedenej istiny za dobu omeškania od 16. decembra 2018 do zaplatenia, v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku (prvý výrok) a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol (druhý výrok). Zároveň žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 40 % (tretí výrok).

1. 2. V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie konštatoval, že žalobca sa podanou žalobou domáhal, aby žalovanému bola uložená povinnosť zaplatiť mu sumu 85,77 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z uvedenej istiny za dobu omeškania od 16. decembra 2018 do zaplatenia, a nahradiť mu trovy konania (vrátane trov právneho zastúpenia). Žalobu odôvodnil tým, že žalovaný s ním s účinnosťou od 28. apríla 2016 uzavrel poisťovnú zmluvu č. návrhu XXXXXXXXXXXX - poisťenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (ďalej aj „PZP“). Dňa 22. októbra 2017 došlo k poisťovej udalosti - dopravnej nehode, keď žalovaný jazdil poisteným motorovým vozidlom J. XXXD, R.: ZV XXX DF (ďalej len „predmetné motorové vozidlo“), pričom pri tejto dopravnej nehode došlo k poškodeniu zdravia L. E. (i iných osôb), pričom uvedenej poškodenej vznikla i vecná škoda, ktorú si u neho (žalobcu) uplatnila. Vinníkom tejto dopravnej nehody bol žalovaný, ktorému boli po nehode odobraté vzorky moču a krvi, z ktorých bol u žalovaného zistený pozitívny nález amfetamínov a kanabinooidov. V tejto súvislosti žalobca poukázal na uznesenie OR PZ ODI Zvolen, ČVS: ORP-XXX/DI-ZV-XXXX, z ktorého vyplýva, že žalovanému bol potvrdený v krvi pozitívny nález na návykové látky. Na základe tejto skutočnosti mu (ako poisťovateľovi) vznikol voči žalovanému nárok na náhradu poisťového plnenia, ktoré za neho vyplatil z dôvodu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla a to na základe ustanovenia § 12 ods. 1 písm. a) zákona č.381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Žalovaného výzvou zo dňa 26.

novembra 2018 vyzval na náhradu poistného plnenia v žalovanej výške, avšak žalovaný na túto výzvu nereagoval a predmetnú sumu mu neuhradil a preto podal žalobu na súd.

1. 3. Následne súd prvej inštancie poukázal na to, že vo veci vydal dňa 17. apríla 2020 platobný rozkaz č.k. 10C/14/2020-44, proti ktorému žalovaný podal včas odpor s vecným odôvodnením. Na základe tejto procesnoprávnej skutočnosti preto uznesením zo dňa 19. mája 2020 č.k. 10C/14/2020-56 uvedený platobný rozkaz v súlade s ustanovením § 267 ods. 3 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“) zrušil.

1. 4. V ďalšej časti odôvodnenia rozhodnutia prvoinštančný súd poukázal na vyjadrenia strán sporu, na vykonané dokazovanie a po uvedení zákonných znení ustanovení § 420 ods. 1, § 442 ods. 1 a § 443 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), ustanovení § 4 ods. 1a 2, § 12 ods. 1 písm. a) a § 15 ods. 1 zákona č.381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (ďalej len „zákon o PZP“), ustanovenia § 4 ods. 2 písm. d) zákona č.8/2009 Z.z. o cestnej premávke v znení účinnom do 30. novembra 2019, a ustanovení § 73 ods. 1, § 73 ods. 2 písm. d), § 73 ods. 4, § 130 ods. 5, § 157 ods. 1 a § 289 ods. 1 Trestného zákona konštatoval, že žaloba žalobcu je v časti dôvodná.

1. 5. V súvislosti s riešením otázky opodstatnenosti základu uplatňovaného nároku prvoinštančný súd uviedol, že v konaní nebolo medzi stranami sporu sporné, že dňa 22. októbra 2017 došlo k dopravnej nehode, ktorá bola spôsobená motorovým vozidlom, ktoré bolo povinne zmluvne poistené u žalobcu, s tým, že túto dopravnú nehodu zaviniel žalovaný, ktorý bol zároveň poistníkom predmetného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Pri tejto dopravnej nehode došlo u spolujazdcov žalovaného jednak ku škodám na zdraví a okrem iného konkrétne u spolujazdkyne L. (ďalej aj „poškodená“) došlo aj k vecným škodám, ktoré si dotyčná uplatnila priamo voči žalobcovi z titulu povinného zmluvného poistenia žalovaného. Na základe vykonaného dokazovania mal preukázané, že žalovaný bol v súvislosti s touto dopravnou nehodou právoplatne odsúdený rozsudkom Okresného súdu Zvolen zo dňa 18.septembra 2018 sp. zn.4T/75/2018. Taktiež mal preukázané, že žalobca plnil v prospech poškodenej sumu 85,77 Eur z titulu vecnej škody, ktorá dotyčnej mala vzniknúť na oblečení a ochrannom skle mobilného telefónu. Žalobca si podanou žalobou uplatnil voči žalovanému regresný nárok v predmetnej výške v zmysle ustanovenia § 12 ods. 1 písm. a) zákona o PZP, keďže pri šetrení tejto dopravnej nehody v rámci trestného konania políciou bolo zistené, že žalovaný mal v krvi resp. v moči pozitívny nález na návykové látky. V súvislosti s obranou žalovaného, ktorá spočívala v tom, že tieto návykové látky, ktoré boli u neho zistené, boli v takých množstvách, ktoré nemohli ovplyvniť jeho konanie a správanie v čase dopravnej nehody súd prvej inštancie uviedol, že „pripúšťa, že táto otázka by mohla byť relevantná v rámci trestného konania a zrejme aj bola zobratá do úvahy, keďže z predmetného trestného rozsudku vyplýva, že žalovaný bol uznaný za vinného len zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví v zmysle § 157 ods. 1 Trestného zákona a nie aj § 289 Trestného zákona ohľadne ohrozenia pod vplyvom návykovej látky. Avšak s odkazom na znenie citovaného ustanovenia § 12 ods. 1 písm. a) zákona o PZP súd dospel k záveru, že vo vzťahu k takto uplatnenému regresnému nároku poisťovateľa voči poistníkovi v rámci civilného procesu súd neskúma, vo vzťahu k základu nároku, či návyková látka mala vplyv na vedenie vozidla, resp. či tu existuje bezprostredná príčinná súvislosť medzi užitím návykovej látky a spôsobenou dopravnou nehodou resp. vzniknutou škodou. Zo znenia predmetného zákonného ustanovenia podľa názoru súdu vyplýva, že poisťovateľ si môže predmetný regresný nárok voči poistníkovi uplatniť v rozsahu poistného plnenia resp. v jeho časti, v prípade, že tento viedol motorové vozidlo pod vplyvom návykovej látky, čiže nie je tu definovaná podmienka, že dopravnú nehodu dotyčný spôsobil pod vplyvom návykovej látky a taktiež súd nemohol opomenúť tiež vyššie citovanú zákonnú povinnosť vodiča definovanú v zákone o cestnej premávke, podľa ktorého vodič nesmie viesť vozidlo v takom čase po požití alkoholu alebo inej návykovej látky, keď sa táto ešte môže v jeho organizme nachádzať, a preto aj v tejto súvislosti súd dospel k záveru, že nakoľko v čase dopravnej nehody, ktorú zaviniel žalovaný, mal v organizme návykovú látku, bola splnená podmienka, že viedol motorové vozidlo pod vplyvom návykovej látky.“ Na základe toho prvoinštančný súd ustálil, že základ nároku žalobcu uplatneného voči žalovanému z titulu regresného plnenia v zmysle citovaného ustanovenia § 12 ods. 1 písm. a) zákona o povinnom zmluvnom poistení je daný.

1. 6. 1. Následne prvoinštančný súd pristúpil k riešeniu otázky opodstatnenosti výšky uplatneného nároku. V tejto súvislosti konštatoval, že na základe vykonaného dokazovania považoval uplatnený nárok žalobcu za preukázaný v časti vyplnenej náhrady škody poškodenej za zničené oblečenie, pretože v tejto časti nároku žalobca jednoznačne preukázal, že poškodená si u neho priamo uplatnila tieto nároky tak, ako to vyplýva z oznámenia škodovej udalosti poškodenu zo dňa 06. marca 2018, kde aj zdôvodnila, že oblečenie, ktoré mala na sebe v čase dopravnej nehody bolo znehodnotené v dôsledku rozstrihnutia (pravdepodobne za účelom poskytnutia prvej pomoci) a zároveň podľa názoru súdu prvej

inštancie žalobca dostatočne, jasne a zrozumiteľne preukázal resp. zdôvodnil výšku poskytnutého poistného plnenia z tohto titulu poškodenej za zachovania podmienky, že bola uhradená v podstate skutočná škoda, nakoľko žalobca nevyplácal poškodenej nadobúdaciu cenu tohto oblečenia, ale túto znížil vzhľadom na životnosť tej ktorej veci a vykonal príslušný odpis z nadobúdacích cien. Preto prisúdil žalobcovi voči žalovanému sumu 60,78 Eur tak, ako bola táto zostatková cena jednotlivých vecí vypočítaná aj samotným žalobcom a vyplatená následne poškodenej. Vo zvyšnej časti uplatňovaného nároku, teda v sume 24,99 Eur žalobu zamietol, s tým, že sa jednalo o plnenie, ktoré žalobca poskytol poškodenej z titulu náhrady za zničené sklo na mobilnom telefóne, pričom jednak z vykonaného dokazovania nemal preukázané, že by si poškodená L. E. takýto nárok voči žalobcovi priamo vôbec uplatnila (v oznámení o škodovej udalosti bola ako vecná škoda označená okrem oblečenia len škoda na dioptrických okuliarech) a zároveň žalobca nijakým spôsobom neozrejmil, na základe čoho mala byť táto náhrada poškodenej poskytnutá v plnej výške v cene predloženého pokladničného dokladu, ktorý bol datovaný cca 5 mesiacov po predmetnej dopravnej nehode.

1. 6. 2. Pokiaľ žalovaný v rámci svojej obrany vo vzťahu k výške nároku poukazoval na Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky IV. ÚS 377/2018, tak v tejto súvislosti prvoinštančný súd uviedol, že „nepopiera ústavne akceptovateľný princíp, že regresná náhrada má plniť výchovný a nie likvidačný účel a má tiež zohľadniť okolnosti, za ktorých k vzniku škody došlo. Súd však bol oprávnený posudzovať v tomto konaní len nárok v ňom uplatnený, keďže je otázne, či a v akej výške si nakoniec žalobca voči žalovanému uplatní v súdnom konaní ďalšie nároky vyplývajúce z tejto škodovej udalosti, pričom dospel k záveru, že v súdnej veci je uplatnená regresná náhrada primeraná, hoci bola uplatnená v plnej výške vyplateného poistného plnenia, avšak práve vzhľadom na výšku žalovanej sumy (ktorá bola ešte súdom prisúdená v nižšej výške) súd zastáva názor, že táto regresná náhrada nebude pre žalovaného ekonomicky likvidačná, hoci súd nespochybňuje, že v inom konaní bude nutné zohľadniť pri posúdení primeranosti výšky regresnej náhrady všetky 3 komponenty - výška plnenia a miera jej percentuálneho zníženia, okolnosti, za ktorých došlo ku škode (napr. aj miera vplyvu návykovej látky na vznik nehody) a majetkové resp. ekonomické pomery toho, kto škodu spôsobil tak, aby bol dosiahnutý vyššie špecifikovaný účel regresnej náhrady.“

1. 7. Na rozhodnutie o trovách konania súd prvej inštancie aplikoval ustanovenie § 255 ods. 2 s použitím ustanovenia § 262 ods. 1 a 2 C.s.p. a keďže úspech žalobcu v spore bol 70 % a úspech žalovaného 30 %, teda pomer úspechu žalobcu vo vzťahu k úspechu žalovaného predstavoval 40 %, priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 40 %, s tým, že o konkrétnej výške náhrady trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku.

2. 1. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie, ktorým napadol výrok, ktorými mu bola uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 60,78 Eur s príslušenstvom (prvý výrok) a závislý výrok o trovách konania (tretí výrok). Žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v uvedenom rozsahu zrušil a vec mu v tomto rozsahu vrátil na ďalšie konanie, eventuálne, aby rozsudok súdu prvej inštancie v uvedenom rozsahu zmenil a žalobu žalobcu zamietol a priznal mu náhradu trov prvoinštančného i odvolacieho konania. Odvolanie právne odôvodnil poukazom na ustanovenie § 365 ods. 1 písm. f) a h) C.s.p., argumentujúc tým, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

2. 2. V odôvodnení odvolania namietal, že žalobca v spore neuniesol dôkazné bremeno ohľadom priznaného nároku, nakoľko nepreukázal skutočnú nadobúdaciu hodnotu oblečenia, ktoré mala poškodená pri dopravnej nehode, nesprávne určil nadobúdaciu hodnotu tohto oblečenia, nakoľko túto hodnotu ani nemal od poškodenej nijako preukázanú, nesprávne určil amortizáciu tohto oblečenia, pretože nemal preukázané o aké oblečenie išlo (značka, typ, kvalita - čo má výrazný vplyv na nadobúdaciu cenu a životnosť), akú životnosť dané oblečenie mohlo mať a akú dobu bolo zo strany poškodenej skutočne užívané, a či nebolo oblečenie pred nehodou nejakým spôsobom už poškodené. Súd prvej inštancie preto pri riešení otázky opodstatnenosti nároku a určenia výšky škody postupoval vecne nesprávne a uplatňovaný nárok žalobcu mal zamietnuť.

2. 3. Okrem toho žalovaný v odvolaní namietal, že súd prvej inštancie v rozhodnutí, ktorým priznal žalobcovi nárok na náhradu poistného plnenia (regresnú náhradu) nezohľadnil princíp primeranosti. V tejto súvislosti poukázal na Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky IV. ÚS 377/2018-52, z ktorého vyplýva, že pri riešení otázky výšky regresnej náhrady musí byť zohľadnená výška sumy vyplatená z titulu poistenia, a zohľadnené okolností, za ktorých škoda vznikla, a osobné, zárobkové a majetkové pomery toho, kto škodu spôsobil.

3. Žalobca sa k odvolaniu žalovaného nevyjadril.

4. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 C.s.p.), vec preskúmal v rozsahu určenom ustanoveniami § 379, § 380 a 381 C.s.p., bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 C.s.p. a contrario s použitím § 219 ods. 3 C.s.p., a rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutej časti podľa § 387 ods. 1, 2 C.s.p. ako vecne správny potvrdil.

5. 1. Podľa § 387 ods. 1 C.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

5. 2. Podľa § 387 ods. 2 C.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

6. Po oboznámení sa s obsahom spisu a po preskúmaní odvolaním napadnutého rozhodnutia prvoinštančného súdu a konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie dostatočne zistil skutkový stav na základe ktorého dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktoré aplikoval správne ustanovenie právneho predpisu, čiže vec správne právne posúdil a teda rozhodnutie súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutej časti je vecne správne. Odvolací súd (v súlade s vyššie citovaným ustanovením § 387 ods. 2 C.s.p.) sa v celom rozsahu stotožňuje i s odôvodnením jeho rozhodnutia, ktoré je dostatočne podrobné, ale je i jasné, zrozumiteľné, presvedčivé a logickým spôsobom sa vysporiadava so všetkými relevantnými skutkovými i právnymi otázkami a aspektmi, a teda spĺňa zákonné kritéria odôvodnenia uvedené v ustanovení § 220 ods. 2 C.s.p.

7. Odvolací súd konštatuje, že žalobca v odvolaní neuviedol žiadne relevantné skutočnosti, okolnosti alebo argumenty, ktoré by neboli predmetom skúmania prvoinštančného súdu a s ktorými by sa prvoinštančný súd pri rozhodnutí nezaoberal a v odôvodnení rozhodnutia náležite nevyšporiadal.

8. Odvolací súd na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia (v súlade s citovaným § 387 ods. 2 C.s.p.) preto poukazuje len na určité najzásadnejšie aspekty, ktorými reaguje na tvrdenia žalovaného uvedené v odvolaní.

9. Odvolaciu argumentáciu žalovaného, že žalobca v spore neuniesol dôkazné bremeno ohľadom základu a výšky priznaného nároku na náhradu poistného plnenia (regresnú náhradu), a teda, že súd prvej inštancie pri riešení otázky opodstatnenosti a výšky priznaného nároku na náhradu poistného plnenia postupoval vecne nesprávne, považuje odvolací súd vzhľadom na konkrétne okolnosti prípadu za absolútne formalistickú, skutkovo nedôvodnú a právne neopodstatnenú a vo svojej podstate až cynickú. Je predsa nesporné, že k znehodnoteniu oblečenia poškodenej došlo v priamej príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou, ktorú spôsobil žalovaný, pri ktorej došlo u poškodenej i k výraznej ujme na zdraví. Za tejto špecifickej situácie formálne striktné trvať na tom, aby poškodená preukazovala skutočnú nadobúdaciú cenu, prípadne presnú dobu zabezpečenia znehodnoteného oblečenia, je v rozpore s akoukoľvek základnou logikou a v rozpore so „zdravým rozumom“. Ako vyplýva z obsahu spisu (uplatnenie náhrady škody - č.l. 15 - 17), poškodená si u žalobcu (ako poisťovateľa žalovaného) uplatnila nárok na náhradu škody za znehodnotenie presne špecifikovaného oblečenia, pričom uplatnená nadobúdacia cena jednotlivých položiek znehodnoteného oblečenia je absolútne primeraná štandardným cenám v maloobchode. Žalovaný od uvedenej nadobúdacej ceny odpočítal (presne špecifikovanú) amortizáciu a poškodenej vyplatil ako náhradu škody takto zníženú sumu a táto suma je i predmetom tohto sporu.

10. Pokiaľ žalovaný v odvolaní namietal, že súd prvej inštancie v rozhodnutí, ktorým priznal žalobcovi nárok na náhradu poistného plnenia (regresnú náhradu) nezohľadnil princíp primeranosti, pričom poukázal na Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky IV. ÚS 377/2018-52 a na to, že pri riešení otázky výšky regresnej náhrady musí byť zohľadnená výška sumy vyplatená z titulu poistenia, a zohľadnené okolnosti, za ktorých škoda vznikla, a osobné, zárobkové a majetkové pomery toho, kto škodu spôsobil, tak v tejto súvislosti odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí všetky uvedené aspekty zohľadnil. Len pre úplnosť odvolací súd v tejto súvislosti konštatuje, že nárok žalobcu na ktorého úhradu bol žalovaný v tomto spore zaviazaný - 60,78 Eur s príslušenstvom - nemožno vzhľadom na ním v odvolaní deklarovaný príjem považovať za likvidačný.

11. Z uvedených dôvodov preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutej časti podľa ustanovenia § 387 ods. 1, 2 C.s.p. ako vecne správny potvrdil.

12. Žalobca bol v odvolacom konaní úspešný a preto podľa § 396 ods. 1 s použitím § 255 ods. 1 C.s.p. by mal (potenciálny) nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Žalobca si však žiadne trovy odvolacieho konania neuplatnil a keďže existenciu účelne vynaložených trov odvolacieho konania žalobcu nemal odvolací súd preukázanú ani zo spisu (k odvolaniu žalovaného sa nevyjadril), odvolací súd mu náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

13. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C.s.p. (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 C.m.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie,

lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).